

Wśród Nas

Rok XXXI 2023, nr. 32

6. 08. 2023 r.

Boża obecność

Cud przemienienia był objawieniem chwały Bożej wobec trzech apostołów, a dla nas stał się szkołą kontaktu z Bogiem. On przemawia w języku zrozumiałym dla nas, bo używa takich sytuacji, osób, znaków, które jesteśmy w stanie odczytać. Ale Jego objawieniu się towarzyszą także znaki zrozumiałe tylko w miłości i przyjaźni. On objawia się zarówno przez wielkie wydarzenia, potężne znaki swojej mocy i opieki, jak i przez małe, niepozorne. Czasami są to znaki tak banalne, że rozumiemy je dopiero z perspektywy czasu. Jeśli ktoś twierdzi, że nie spotkał jeszcze w życiu Boga, to prawdopodobnie zatracił umiejętność szukania Go w sobie i wokół siebie w tej subtelnej obecności. Aby spotkać przemienionego Pana, trzeba wejść na górę, trzeba zostawić cały ten świat, który nas pochłania, choćby na chwilę, by w ciszy zauważyć inne dźwięki, dźwięki Bożej miłości.

Panie Jezu, niech spotkanie z Tobą pozostanie we mnie na długo. Niech nie będzie tylko emocjonalnym uniesieniem, które słabnie pod wpływem intensywniejszych objawień, jakie daje mi świat. Amen.

**TYGODNIK PARAFII
PW. PRZEMIENIENIA
PAŃSKIEGO W POLANIE
(DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO)**

**Kult do Przemienienia
Pańskiego w Polanie str. 2
Święto Przemienienia
Pańskiego str. 3**

"... Nie odkładajcie na jutro dobra, które możecie uczynić dzisiaj, ponieważ jutro może nie będziecie już mieli więcej czasu ..." Myśli św. Jana Bosko

Kult do Przemienienia Pańskiego w Polanie

Nabożeństwo chryzologiczne poprzez kult do Przemienienia Pańskiego było niezwykle rzadkie w diecezji przemyskiej w początkach XVIII wieku. Kult Przemienienia Pańskiego poza Polaną nie był znany. Patrocinium Przemienienia Pańskiego nadane kaplicy polańskiej przez Franciszka Urbańskiego, lowczego podolskiego, nawiązywało niewątpliwie do ciężkich lat schyłku XVII w. Patrocinium polańskie dobrze oddawało nastroje szlachty sanockiej a nawet całego województwa ruskiego proszącej o przemienienie Pańskie w czasie wojny północnej, o odwrócenie klęsk i wypędzenie obcych wojsk (rosyjskich, austriackich i saskich) bezkarnie grasujących po Rzeczypospolitej, przywołanych przez beztroskiego króla Augusta II. W tych czasach kult Przemienienia Pańskiego – jak widać – nabral charakteru politycznego. Nabożeństwo to ożywiło się ponownie w latach Konfederacji Barskiej.

Niewątpliwie przybliżoną wykładnią nasilenia nabożeństwa do Przemienienia Pańskiego są wota ofiarowane przez wiernych „na obraz Przemienienia”. Pierwszy ich przyływ datuje się na lata 1746-1750, a więc na czas fundacji parafii i pierwsze lata po niej, kiedy zaczęła się wytwarzać więź parafialna łącząca świątynię z wiernymi, charakteryzująca się nieomal neoficką żarliwością religijną parafian. W 1775 r. obraz Przemienienia przyozdabiały 33 wota, przy czym w latach konfederacji barskiej przybyło ich aż 22, następnie do roku 1777 liczba ta powiększyła się zaledwie o kilka.

Jednak kultu Przemienienia Pańskiego nie można sprowadzać wyłącznie do reakcji wiernych pochodzenia szlacheckiego na wypadki polityczne. Prośby parafian, szczególnie uboższych i pańszczyźnianych chłopów, o różnorodne przemiany w ich życiu, należy łączyć z odpustami w dniu święta patronalnego parafii. Odpusty te ze względu na ich wartość eschatologiczną, skrócenia kar czyścicowych i odpuszczenia grzechów w przypadku nagłej śmierci, były u ówczesnych ludzi w bardzo wysokiej cenie. Odpusty miały dwojaki charakter, zupełny i częściowy, mogły być nadawane na stałe lub na określony czas, ofiarować je było można za siebie lub za zmarłych.

Prawo ich nadawania posiadali papieże i biskupi. Papieże mieli wyłączność udzielania odpustów zupełnych, ale nadawali też odpusty częściowe, natomiast biskupi dysponowali tylko odpustami częściowymi. Z tego przywileju skorzystał biskup Sierakowski i nadał ołtarzowi głównemu kościoła parafialnego w 1747 r. odpust częściowy oraz dwa inne odpusty również częściowe.

Ordynariusz przemyski Sierakowski, wizytując parafię w 1755 roku, nakazał proboszczowi Lenkiewiczowi wszcząć starania w Rzymie o odpust zupełny w święto Przemienienia Pańskiego jako święto patronalne parafii, żeby pod tym względem zrównać nową parafię z pozostałymi parafiami diecezji. Pozwolenie na taki odpust podpisane przez papieża Piusa VI nadeszło z Rzymu dopiero 3 lata po śmierci tego proboszcza w 1777 r. Odpust ten trwał w zasadzie 3 dni, od popołudnia dnia poprzedzającego święto aż do zachodu słońca dnia następnego po święcie Przemienienia. Warunkami jego uzyskania były: pobożne nawiedzenia świątyni, spowiedź, Komunia św. i modlitwa o zgodę między panującymi państw chrześcijańskich, wykorzenie herezji i „wywyższenie Kościoła”. Jezuitci jako duszpasterze parafii ponownie uświadomili wiernym sens odpustów, szczególnie zupełnych, a dla podkreślenia ich znaczenia umieścili w kościele tzw. tablicę odpustową z połączonym napisem „odpust zupełny”.

Na podstawie książki Teofila Wojciechowskiego „Polana wieś bieszczadzka ...”

Święto Przemienienia Pańskiego
 Kościół katolicki 6 sierpnia obchodzi święto Przemienienia Pańskiego nazywane epifanią lub teofanią, ponieważ Jezus ukazał się swoim trzem uczniom, że jest Synem Bożym. Święto ustanowił papież Kalikst III, jako podziękowanie Bogu za zwycięstwo nad Turkami pod Belgradem 6 sierpnia 1456 r.

Źródłem święta Przemienienia Pańskiego w Kościele są opisy u trzech ewangelistów: św. Mateusza, św. Marka i św. Łukasza, w których opowiadają o wydarzeniu na Górze, podczas którego Chrystus ukazał swoją chwałę trzem uczniom Piotrowi, Jakubowi i Janowi.

Ujrzeni oni, jak Jezus rozmawiał z Mojżeszem i Eliaszem. „Jego twarz zajaśniała jak słońce, a szaty stały się olśniewająco białe” – czytamy w Ewangelii.

W Starym Testamencie było przekonanie, że Jahwe pokazuje się w obłoku. Dlatego w czasie Przemienienia ukazał się obłok, który okrył Chrystusa, Mojżesza i Eliasza. Natomiast głos z obłoku utwierdził uczniów w przekonaniu o objawieniu się Boga. Dlatego Ewangelista stwierdza, że świadkowie tego wydarzenia bardzo się złąkli.

Termin "Przemienienie Pańskie" nie do końca odpowiada greckiemu słowu "metemorphothe", użytemu w Ewangelii św. Marka, które oznacza "zmienić formę zewnętrzną (morfe), kształt; przejść z jednej formy zewnętrznej do drugiej". Chrystus okazał się uczniom w swojej naturze i istocie - że jest

Synem Bożym. Przemienił się na oczach apostołów, aby w dniach próby, czyli w czasie męki i śmierci Jezusa nie zachwiała się ich wiara w Niego .

Zdaniem św. Cyryla Jerozolimskiego (zm. 387 r.) górą Przemienienia Chrystusa była góra Tabor. Za nim powtórzył to samo św. Hieronim (zm. ok. 420 r.) i cała tradycja.

Święto Przemienienia Pańskiego ma przypominać chrześcijanom, że ich celem jest życie wieczne, zmartwychwstanie.

Przemienienie

1. Przemień mnie Panie swoją dobrocią, która nie zna granic abym umiała dać dobro drugiemu człowiekowi być miłosierna w czasach gdy miłosierdzie zanika
2. Przemień mnie Panie aby moja droga życiowa nie była dla mnie zbyt kamienista i nie zniechęcała mnie do podejmowania trudu naucz mnie przyjmować z pokorą to co dla mnie niezrozumiałe bym umiała godzić się z losem i była gotowa kochać każdego człowieka miłością pojętą rozumem i sercem. Przemień mnie Panie, swoją cierpliwością naucz milczenia, by słowem nie ranić pokaż jak ufać mimo przeciwności
3. Przemień mnie Panie w pokorne dziecko które cieszy się z każdego dnia nie potrzebuje wiele do szczęścia bo samo je daje innym. Spraw, aby każda godzina mojego życia była moją Górą Tabor momentem przemienienia złych skłonności w dobro.
4. Przemień mnie Panie ciszą wiatru kroplą deszczu. Miłosierną Miłością dla której wszystko jest możliwe pobłogosław wysiłek daj siłę do trwania w dobrym przemieniaj mnie na nowo przemieniaj każdego dnia gdy patrzę w oczy drugiego człowieka które są odbiciem Twojego oblicza.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE - 30 Lipca

1. Dziś w naszej parafii Uroczystość odpustowa Przemienienia Pańskiego. Uroczysta suma odpustowa o godz. 11 00. Dziękuję ks. Zbigniewowi Mistakowi za wygłoszone słowo Boże i przewodniczenie Mszy świętej. Dziękuję wszystkim parafian za włączenie się w tą uroczystość: Polanie Górnej i Ostrej za posprzątanie placu wokół kościoła i za kwiaty, za pomoc w zorganizowaniu procesji, chórowi parafialnemu i służbie liturgicznej - wszystkim którzy w jakikolwiek sposób włączyli się w tą uroczystość.

2. W sierpniu w szczególny sposób łączymy się pielgrzymującymi na Jasną Górę. Wspólnie zanosimy do Matki Bożej Królowej Polski wszystkie nasze sprawy narodowe, sprawy naszych rodzin i osobiste.

3. We wrześniu jest organizowany jest wyjazd na beatyfikację rodziny Ulmów do Markowej - prosimy o zapisywanie się w zakrystii.

4. W środę, 9 sierpnia, w liturgii wspominamy świętą Teresę Benedyktę od Krzyża – Edytę Stein (1891-1942), współpatronkę Europy.

5. W czwartek, 10 sierpnia, święto Świętego Wawrzyńca, diakona Kościoła rzymskiego, męczennika (†258

W tym tygodniu patronują nam:

Czwartek, 7 sierpnia – bł. Edmund Bojanowski (1814-1870), świecki założyciel Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Najświętszej Maryi Panny. .

Wtorek, 8 sierpnia – św. Dominik (ok. 1170-1221), prezbiter, założyciel Zakonu Kaznodziejskiego – dominikanów, który do dziś szerzy Ewangelię przez głoszenie słowa i świadectwo życia.

Piątek, 11 sierpnia – św. Klara (1194-1253), dziewica, która idąc za wzorem św. Franciszka, wybrała życie w ubóstwie i założyła zakon sióstr zwanych od jej imienia klaryskami.

Intencje Mszy Świętych

6 Sierpień - Niedziela - Uroczystość odpustowa PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO

godz. 8 00. + Dorota Borzęcka od uczestników pogrzebu

godz. 11 00. 1) + Apolonia, +Władysław, + rodzeństwo 2) Za parafian

godz. 14 30. W pewnej intencji

7 Sierpień - powiedz. 1) + Dorota Borzęcka od uczest. pogrzebu. 2) W pewnej intencji

8 Sierpień - wtorek 1) + Dorota Borzęcka od uczest. pogrzebu 2) W pewnej intencji

9 Sierpień - środa 1) + Andrzej Hermanowicz od uczest. pogrzebu 2) W pewnej intencji

10 Sierpień - czwartek 1) W pewnej Intencji 2) W pewnej Intencji

11 Sierpień - piątek 1) + W pewnej intencji 2) W pewnej Intencji

12 Sierpień - sobota 1) + Stanisław Grzywacz (rocz. śm) 2) W pewnej Intencji

13 Lipiec - Niedziela

godz. 8 00. + rodziców, + rodzeństwo

godz. 11 00. + Michał Torbiński, + rodziców 2) Za parafian

godz. 14 30. Za parafian